

گفت‌وگوی **وطن امروز** با دکتر سعدالله زارعی، کارشناس مسائل خاورمیانه

آزادی قدس در یک قدمی

باید منتظر ماند و دید که اسرائیل از جایی که فکرش را نمی‌کند ضربات مهلکی خواهد خورد

در این گفت‌وگو می‌خواهیم به پرونده اسرائیل در لبنان و چگونگی اثر این پرونده بر مساله فلسطین اشاره کنیم تا پاسخ سوال تان داده شود. اسرائیل در ۲ وجه در لبنان حضور داشت: یک وجه اشغالگری و یک وجه استکباری. وجه اشغالگری اینکه بالاخره اسرائیلی‌ها آمده بودند در سال ۱۹۸۲ بخش وسیعی از لبنان را تا شمال بیروت اشغال کرده بودند که باید پس زده می‌شد. یک وجه استکباری هم داشت و آن هم اینکه اشغال اراضی لبنان از سوی اسرائیلی‌ها، علامت استیلا و برتری و یکه‌تازی آنها بود که باعث شده بود بر این طبل بکوبند که ما می‌توانیم و دیگران نمی‌توانند، ما هستیم که تعیین می‌کنیم، ما باید تعیین کنیم، آینده آن چیزی است که ما می‌گوییم. این وجه استکباری قضیه بود؛ به خاطر اینکه اسرائیلی‌ها بسیار راحت لبنان را گرفتند. اشغال لبنان در فضای فتح خرمشهر رخ داد.

سیاسی با کشوری که مخالف اسرائیل باشد را هم ندارد؛ یعنی روابط خارجی این دولت را هم منجمد و فریز کردند، در واقع شکلی از دولت غیرواقعی را در رام‌الله در نظر گرفتند.

این طرح را همه عرب‌ها حتی سوریه به عنوان یک کشور پیش‌تاز در جبهه عربی پذیرفتند. حافظ اسد این طرح را به عنوان چیزی که نمی‌توان درباره آن کاری کرد در نظر گرفت و در نهایت اینطور به نظر رسید که همه چیز درباره مناقشه اسرائیل و فلسطین تمام شده است.

یادم هست در همان زمان سمیناری در دفتر مطالعات وزارت امور خارجه که در خیابان شهید باهنر بود، برگزار شد که من هم در آن شرکت داشتیم؛ هیات‌های خارجی و ایرانی در این سمینار حضور داشتند. در آنجا هم طرف‌های عربی و هم طرف‌های اروپایی، برخی با صراحت خیلی زیاد و برخی هم کمی با حجب و حیا این حرف‌ها را می‌زدند که همه چیز تمام شده و فقط شما به این توافق نپیوستید. آقای از انگلیس صحبت می‌کرد که مسؤولیتی در حوزه سیاست خارجی اتحادیه اروپایی داشت. وی در سخنرانی خود گفت: این قطاری است که همه بر آن سوار شدند، چرا شما سوار نمی‌شوید؟ آن زمان آقای ملکی، معاون وقت وزیر امور خارجه

خاطر به سمتی حرکت می‌کردند که اساسا به زعم خودشان مشکل و مساله خود را برای همیشه حل کنند؛ به عبارت دیگر به این سمت حرکت می‌کردند که فلسطین را به طور کامل از جغرافیا محو کنند. به همین خاطر است که مذاکرات اسلو و مادرید بین طرف عربی و طرف اسرائیلی با محوریت آمریکا برگزار می‌شود. خروجی این مذاکرات این می‌شود که نام ۲ دولت در جغرافیای فلسطین مطرح می‌شود، یکی از این ۲ دولت، رژیم جعلی اسرائیل است؛ صاحب ۷۸ درصد جغرافیای فلسطین، دارای ارتش، روابط خارجی و مورد حمایت و پشتیبانی جامعه بین‌المللی و یک دولت هم به نام دولت خودگران فلسطین که تنها صاحب ۲۲ درصد خاک فلسطین است که حق داشتن ارتش را ندارد، امنیت عمومی آن بر عهده اسرائیل است، از نظر اقتصادی بشدت وابسته به کمک‌های خارجی است و از نظر مناسبات حقوقی هم تحت تعهدات اسرائیل است. همچنین امنیت اسرائیل را نباید مخدوش کند و هر فلسطینی که علیه اسرائیل کاری انجام داد، حکومت فلسطینی باید او را دستگیر کند و تحویل دادگاه‌های اسرائیلی بدهد و در واقع هر اقدامی که باعث تضعیف یا ناراحتی اسرائیل شود را این دولت حق ندارد انجام دهد. این دولت در عین حال، حق برقراری رابطه

آقای دکتر! اگر جمهوری اسلامی ایران در سال‌های پس از انقلاب بویژه در ۲ دهه اخیر از مساله فلسطین حمایت نمی‌کرد، امروز وضعیت فلسطین به چه شکل بود؟ این حمایت‌ها چگونه اثرات خود را بر جریان مقاومت فلسطینی گذاشت؟

ابتدا اجازه دهید تاریخ این چند دهه اخیر فلسطین و اسرائیل را بررسی کنیم. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی فضای بین‌المللی، فضای آمریکامحور شده بود و صهیونیست‌ها به عنوان یک جریان پیوست شده به آمریکا در یک دوره طلایی سیر می‌کردند. در عین حال یک ربعی هم از اتفاقات فروپاشی در دنیا راه افتاده بود و یک صدا بیشتر در دنیا شنیده نمی‌شد و آن صدای آمریکا بود تا جایی که در داخل ایران هم در این مقطع، کسانی از داخل خود دولت، مطالبی را درباره حل‌وفصل مسائل با آمریکا مطرح می‌کردند. شما در تاریخ این دوره به مقاله‌هایی مثل مقاله آقای سعیدی سیرجانی و آقای عطاءالله مهاجرانی، معاون حقوقی رئیس‌جمهور وقت در روزنامه اطلاعات می‌رسید که صحبت از مذاکره مستقیم با آمریکا می‌کردند. این دوره، ماه عسل صهیونیست‌ها بود و به همین

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی فضای بین‌المللی، فضای آمریکامحور شده بود و صهیونیست‌ها به عنوان یک جریان پیوست شده به آمریکا در یک دوره طلایی سیر می‌کردند. در عین حال یک ربعی هم از اتفاقات فروپاشی در دنیا راه افتاده بود و یک صدا بیشتر در دنیا شنیده نمی‌شد و آن صدای آمریکا بود

